Uit de ESB van...

1918

Aan de eene zijde was de steeds grooter wordende werkloosheid oorzaak, dat het arbeidsaanbod verre de vraag overtrof, zoodat er weinig plaatsingen tot stand konden worden gebracht, aan den anderen kant was er in sommige vakken nog steeds een tekort aan arbeidskrachten. Dit leidde dan wel tot vraag, maar niet tot plaatsing, terwijl bij de nog voorkomende plaatsingen niet zelden door de Arbeidsbeurs moest worden verklaard, dat zij voor de bekwaamheden der gezonden candidaten niet genoegzaam kon instaan. De beste krachten wisselden niet van plaats, ze werden vastgehouden of gingen naar een anderen werkgever over, zonder dat ze zich op de arbeidsmarkt aanboden.

Redactie (1918) Arbeidsbemiddeling door de Gemeente Arbeidsbeurs te Amsterdam. *ESB*, 2(150), 1009-1010.

1940

Wanneer registratie van het geheele arbeidersleger door invoering van arbeidsboekjes mogelijk zal zijn geworden, zal het tevens mogelijk zijn omtrent het totaal aantal geheel werkloozen een juister inzicht te krijgen. Wanneer voorts, o.a. door medische en psychotechnische keuringen, betere kennis zal zijn verkregen omtrent de ingeschreven individuen, zal een juister inzicht mogelijk zijn in de totale door werkloosheid te loor gaande energie. Werkloos is eigenlijk niet alleen hij of zij, die onvrijwillig buiten loondienst staat, maar relatief werkloos zijn wij allen; ieder kan ten bate van zichzelf en van de gemeenschap tot hooger nuttig effect komen.

Verweij, R.A. (1940) De aangeslotenen bij de werkloozenkassen. ESB, 25(1294), 668-670.

1954

Welke oorzaken ligger er ten grondslag aan de moeilijkheden om jeugdige arbeiders aan te trekken in de textielindustrie? Een antwoord op deze vraag zal men moeten zoeken in het vlak der public relations. Men zal de vele onjuiste oordelen over de katoenindustrie, haar mogelijkheden en eisen weg moeten nemen. Daarnaast vergen opleiding de aandacht. Ten derde moet men kijken naar met welke middelen de arbeiders een instrument verschaft kan worden met behulp waarvan zij aan het samenspel tussen werkgever en werknemer kunnen deelnemen. Deze vragen zijn van belang in het kader van een bestrijding van het arbeiderstekort door een vermindering van het verloop. Vragen van gelijke trant kunnen ook worden gesteld indien men bijv. de productiviteit wil opvoeren, of het kosten- en kwaliteitsbesef onder de loupe neemt.

Van Schelven, A.L. (1954) Bestrijding van arbeiderstekort en arbeidersverloop in de katoenindustrie. *ESB*, 39(1955), 932-934.

1997

De consensus over het idee dat een hoog uitkeringsniveau leidt tot hoge werkloosheid en een groot aantal inactieven heeft veel invloed op het economische beleid gehad. De laatste jaren is het uitkeringsniveau meer met rust gelaten. Maar ook nu wordt een verlaging van de uitkeringen bepleit om zodoende lagere werkloosheid en een kleiner aantal inactieven te realiseren. De meest gehoorde argumenten voor het positieve verband tussen uitkeringsniveau en werkloosheid hebben betrekking op effecten via de lastendruk, de loonvorming en het zoekgedrag van werklozen. Een tegenargument is dat het uitkeringsniveau invloed kan hebben op de beslissing om te zoeken naar een baan, hetgeen betrekking heeft op de omvang van de beroepsbevolking. De uitkeringshoogte blijkt nagenoeg geen effect te hebben op de werkloosheid. Het aantal banen neemt toe als uitkeringen worden verlaagd.

Dur, R.A.J. (1997) Uitkeringen, werkloosheid en inactiviteit. ESB, 82(4104), 352-354.

AANTEKENINGEN

AANTEKENINGEN

AANTEKENINGEN